

A. A. JUOZAS MATELIONIS

Praėjusį sekmadienį, Spaudos baliaus metu, širdies smūgio ištiktas, Jaunimo namuose, mirė «MŪSŲ LIETUVOS» tėvas, Sv Juozapo Vyrų Brolijos ilgametis pirmininkas, eilės kitų organizacijų pirmaujantis narys, didis lietuvis, olys darbininkas kur tik reikėjo pridėti darbščių sumanų ranką.

JUOZAS MATELIONIS

Palaidotas rugpjūčio 11 dieną Nova Cachoeirinha kapinėse.

Septintos dienos mišios bus šeštadienį, rugpjūčio 16 d. Zelinoj 19 val.

A. A. JUOZUI MATELIONIUI MIRUS

Jo įsteigtos Mūsų Lietuvos leidėjai Tėvai Jėzuitai redakcija ir administracija reiškia nuoširdžią užuojautą didelio skausmo ištiktai ir liudinčiai šeimai.

Vietoj vainiko už velionį paaukotos dvejios šv. Mišios ir bus išleistas specialus laikraščio numeris jam pagerbti.

Staigiai iškeliavus amžinybėn nuoširdžiam pirmininkui

A. † A. JUOZUI MATELIONIUI

Jo žmonai Liudai, dukrelėms Marijai, Onutei, broliui Juruui, žentui Juozui Tijunėliui, anukui Petruui ir visiems giminėms šiose s ausmo valandose reiškia nuoširdžią užuojautą.

Švento Juozapo Vyrų Brolija

Dideliam lietuviui ir nuoširdžiam Brazilijos Lietuvių Bendruomenės veikėjui

JUOZUI MATELIONIUI

mirus, nuoširdžią užuojautą reiškiamo visai jo šeimai

B. L. Bendruomenės Tarybos Prezidiumo pirmininkas Kun. J. Šeškevičius

Uoliajam liet. kolonijos veikėjui ir mielam prieteliui

JUOZUI MATELIONIUI

Netikėtai palikus mus jo šeimai ir artimiesiems didelę užuojautą reiškia

J. Sliesoraičio šeima

Geram bičiuliui a. a.

JUOZUI MATELIONIUI mirus

labai atjaučiame žmoną Liudą, dukras, brolius ir gimines. Drauge liudėdami reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

Bronius Šukevičius ir šeima

Placajame Pasulyje

RUMUNAI RYZTINGAI LAIKOSI

BUKAREŠTAS. Pasaulio viešosios opinijos dėmesys buvo atkreiptas šiomis dienomis į Rumunijos Komunistų Partijos Kongresą, vykstantį sostinėje Bukarešte. Jame partijos iškilusis vadas ir Rumunijos prezidentas Nic. Ceausescu davė partijos ilgą veiklos apyskaitą, kurią vėliau Kongresas patvirtino.

Savo kalboje jis ir naujo ryžtingai iškėlė Rumunijos norą išlaikyti pilną savo nepriklausomybę ir laisvę tvarkyti vidaus politikos reikalus bei socialinę raidą.

Jo linijai šiltai pritarė Italijos Komunistų partijos delegacijos vadas savo sveikinime; taip pat ir Kinijos Komunistų Partijos atsistatęs raštu sveikinime.

PAAIŠKINA, BET NENUSILEIDŽIA

Rumunijos komunistų partijos vadai nesijaudina daug dėl tokių grasinimų. Jie kelis kartus paaiškino sovietų delegacijos nariams, kad JAV prezidento Niksono vizitas buvo tik draugystės ir taikos sustiprinimui, o ne kam kitam. Rumunija ir toliau lieka

Lietuvių Šeimos ir Švietimo Metai

Šio ML nr. Garbės Leidėjas yra

VALENTINAS BEVIDAS su Šeima

Kilęs iš Luknių, Vyžuonių vlsč., Utenos apskr., atvykęs Brazilijon 1927 m., išsimokė audimo techniko specialybės. Augina dvylikos vaikų šeimą: 8 sūnus ir 4 dukterys.

Šio mėnesio 16 d. mini 30 metų ve ybinio gyvenimo ir 57 amžiaus. Ta proga išleidžia šį ML numerį.

P. valentinas jau nuo seno buvo uolus daininkas choruose, ne kartą yra pasirodęs ir solo, ir duetuose. Jau apie virš metų laiko įsijungė «Aušros» chorą, kurį jis praturtina ir geru savo tenoru ir dainavimo patirtimi. Dainuoja ir vyrų oktete.

Geros kloties p. Bevidui ir jo šeimai!

Dėkinga ML Administracija

ištikima komunizmui, varšuvos paktui ir socialistiniams kraštams.

ĮTEISINTASIS FRANKO NUVERTINIMAS

PARYŽIUS. Prancūzijos Ministrų kabinetas nuvertino prancūzų pinigą, franką. Tačiau franko nuvertinimas buvo tik įtesinimas tikrosios

franko vertės. Už jį tiek iš tikrųjų tebuvo jau mokama už steno bankuose ir mainų namuose. Net ir vidaus kainos buvo pakilusios beveik tiek pat. Nuvertinta tik 12,5 nuošimčio.

Prancūzijos Vyriausybė šią savaitę paskelbė taip pat visų kainų užsaldyną tai yra jos neleidžiamos pakelti aukščiau, nes kitaip reiktų tuoj ir algas kelti.

Pašauktas iš Darbo

Jis žengė pirmuoju, varydamas savo pradalgę Viešpaties kviečių lauke. Staiga sustojo, tartum ko tai pasiklausė, ir nuėjo, palikęs nebaigtą iki galo išvaryti savo darbo barą. Nuėjo, nes išgirdo jį tučtuojau ateį šaukiantį piūtis Viešpatį, kuriam jis visa širdimi tarnavo.

Tiktai kūno žmogiškomis akimis žiūrint, a. a. Juozo Matelionio mirtis praėjusį sekmadienį buvo žiauriai skaudus smūgis tiek jo šeimai, tiek katalikiškajai, tiek lietuviškajai visuomenei. Tas smūgis juo skaudesnis, kad jie istiko tokią netikėtą valandą, jo paties suorganizuotame Spaudos Bičiulių baliuje, susirinkusiems jaukiai besilinksminant. Dar tik vakarykščiolyje «Aušros» choro repeticijoje džiaugėsi, jog pasisekė išplatinti net porą šimtų bilietų; dar tą patį saulėtą gražų sekmadienio rytą velionis pakilia nuotaika išėjo iš namų vadovauti paskutiniams pobūvio parengimams, o čia, pasakęs trumpą nuoširdų matidaremąjį ž. d. ir subuvimui gražiai klostantis, širdies smūgio ištiktas, staiga krito ir atsiskyrė iš jį apsupusių draugų

ir bendradarbių tarpo, nė žodelio jiems nebeapasakęs. Tai žiauriai skaudu. Atrodo beprasmiška.

O visgi yra pavydėtina graži Juozo mirties pusė. Argi tautos nesididžiuoja savo narsiais kovotojais, parizais, kritusiais kovos lauke už savo brolių ir sesių už savo krašto laisvę? Ar jų pasiaukojimas iki mirties nesukelia entuziazmo bei įkieto ryžto drauguose ir jaunime tęsti kovą iki pergalės? Ar ne su dėkinga pagarba žiūrime į gaisrininką, šokantį į degantį namą gelbėti senelio ar vaiko nors pats žūva liepsnose?

Nemažiau garbinga, nors ir ne tokia dramatiška yra mirtis pilname darbo įkarštyje, atliekant pasiimtas pareigas, besirūpinant kitų, ne savu laibu, pasitarnaujant savo tautai.

A. a. Juozas Matelionis mirė darbo lauke, vaizdingiau tariant, pasiraityjęs rankoves, prakaitu apsiptyjęs, iš peties kirsdamas ir besigėrėdamas sklandžiai vyks ančiu durbu. Jis nemirė bejėgis; nemirė paliegėlis; nemirė kitus savo bėdom apsunkinęs ir visems įkyrėjęs. Ne jis nuvirto kaip audros palaužtas ažuolas, pa-

likdamas didelę spragą miške, kuri ilgus metus liudys, jog čia stovėta milžino. Nuoširdžiai, ištvirmingai, kietai, savęs nesigailėdamas lietuvis kais reikalais, tėvynės laisve, Brazilijos lietuvių lietuvišku mu susisielojęs Juozas gyveno, darbavosi, veikė visu savo sumanumu ir neišsenkančia energija. Nepalaužė jo kliūtys ir sunkenybės Nemėtė, apkartęs darbo, kai neretas padaro, kai reikalai nesiklosto kaip norėtų. Jis žinojo kam darbuojasi, kodėl darbuojasi, žinojo kad negalima tikėtis nuolatinių pasisekimų ir lygiai žinojo, jog ištvirmingas, kantrus ilgametis darbas neša vaisių. Per paskutinį penkmetį dalyvaujant keletoje a. a. Juozo Matelionio pagerbimų vis teko nugirsti kalbėtojus iškeliant tą velionio ypatybę — PAREINGINGA DARBSTUMĄ.

Kitas «Mūsų Lietuvos» numeris bus skirtas a. a. Juozo gyvenimui ir veiklai paminėti, nes šitam numeriui nebuvo galima spėti surinkti medžiagą. Tuo tarpu mūsų prašymas yra — Viešpatie, palankiai įvertink a. a. Juozo Matelionio gyvenimą ir darbą ir priglausk jį, kaip savo ištikimą tarną, savo dieviškojoje laimėje.

Dainos ir Žodžio Šventės - «Danos» Operos Spektakliai Cikagoje

«Čikaga — antroji lietuvių sostinė» — daug kas sako. O kaip sostinei pridera, čia vyksta ir nuostabiai gyvas kultūrinis, visuomeninis ir politinis lietuvių gyvenimas. Kultūrinio gyvenimo sukuryje, lyg šviesiu švyturiu iškyla visų savo grožiu ČIKAGOS LIETUVIŲ OPERA. Ji jau tryliką metų kantriai tyliai, užsispyrusiai kiekvieną pavasarį į sceną atveda vis po naują operą, po vieną iš gražiausių meno švenčių padodanodama Čikagos ir artimesnių bei tolimesnių lietuvių kolonijų tautiečiams.

PASIRUOSIMAS «DANOS» OPERA.

Po lietuviškos operos «Gražina» šiemet pastatė «Danos» operą. Jai muziką sukūrė kompozitorius Julius GAIDELIS, o libreto žodžius — Stasys SANTVARAS, kuris yra ne tik poetas, bet ir dainininkas, buvęs Kauno Valstybinės operos narys.

Operos «Danos» pasiruošimui kelias buvo ilgas ir sunkus. Pirmiausia reikėjo paruošti gaidas visiems balams ir instrumentams. Maestro Aleks. Kučiūnas tas didysis Čikagos Lietuvių Operos šūlas ir dirigentas padarė savo pataisas, operą išlygino ir kaip vyrusiasias muzikos vadovas tarė askutinį žodį. Nuo praėjusių metų ankstyvo rudens iki šių metų balandžio 12 d. Jaunimo Centre vakarais aidėjo skambūs chorai ir solistų arijos, vadovaujami chormeisterių Alice Stephens, Alfonso Gečo ir jauno muziko

Alvydo Vasaičio.

«DANOS» SPEKTAKLIUOSE

«Danos» operos buvo 4 spektakliai: balandžio 12-13 ir 19-20 dienomis Marijos Aukšt. Mokyklos salėje Štai kaip ją aprašo J. Janušaitis ir Kusan dra (Lietuvių Dienos. 1969 balandžio nr.).

— Uždangai pakilus jaučiamas lyg įtempimas... Tyla, dirigento mostas — ir uvertiūrų garsai nueina per klausytojus. Klausau pirmųjų garsų ir užmirštu viską kas buvo kasdienybėje. Leidžiuosi nešamas nuostabiųjų garsų pasaulin, Nepraėjo gal nė minutė, ir muzika užvaldė sielą. Pabėgėlis, žmogus paniekintas, užguitas ir dar vis labiau bandomas nužmoginti.

— Prieš mūsų akis netolimos, mūsų pačių išgyventos praeities vyksmas, mažytė didžiosios žmogaus gyvenimo dramatos dalelė. Sugrįžtame į stovyklą, kuriose praleidome tremtinio pokario dienas. Tolumoje švyti kalnų viršūnės, jų papėdėje lageris, kuriame vyksta šių dienų tremtinio žmogaus drama. Dailininkas Kurauskas nemiegojo daug ilgų naktų, sukurdamas «Danos» tokias žavias dekoracijas.

Tame lageryje vyksta kasdieninis tremtinių gyvenimas. Čia viena iš Lietuvos turėjusių išbėgti, tėvynės miškuose kovojančio partizano Daumanto jauna žmona Dana Daumantienė (kurios rolę dainuoja Danutė Stankaitytė) ieškodama dvasinės atramos ir gindamosi nuo linksmaus ne-

rūpestingo gyvenimo atstovo karininko Algirdo Pakalnio (atliekamo baritono Alg. Brazio) pradeda įsimylėti muziką, kompozitorių ir chorvedį Stasį Stanaitį) kurio rolę dainuoja iškilusis tenoras Stasys Baras).

Gi tremtinių masė džiaugiasi pavasariu, skamba ju ir dirigento Stanaitio diriguojamo choro «Pavasario daina».

Bet Danai Daumantienėi ne linksma, ir gėlių žiedai, ir prisiminimai mena jaunystę: jos tolį esanti, gal jau mirusi vyrą. O trečiame veiksme pasirodo partizanas Jonas Daumantas (kurio rolę dainuoja baritonas J. Vaznelis). Jis ne senai atvykęs iš pavergtosios Lietuvos ir pasakoja, kaip tautos sūnū miršta už laisvę, ir išmetinėja, kam jie čia tremtyje lėbavija, lieka neištikim, ten likusiem vyrų, žmonom.

Dana Daumantienė to negali pergyventi. Išbėgusi į kitą kambarį, susijaudinusi, ji nusišauna. Visi liūdi jos. Ir muzika čia skamba melancholiškai, čia aistringai. Choras jausmingai gieda: «Tėve mūsų, Tėve gailestingas».

— Opera «Dana» savo žodžiu, daina ir muzika paliečia giliausius sielos užkampius, o jos pabaiga net per užvertas blakstienas išspaudė ašarą. Ačiū visiems operos artistams, solistams, dirigentui, libretistui ir kompozitoriui už tokią meno puotą, už žodžio ir dainos šventę...

CHORAI IR ARIJA

iš operos «DANA». Žodžiai St. Santvaro

PAVASARIO DAINA

PAVASARIO ŽALIOM DIENOM APSIRENGĖ GIRIA
Virpėjo saulėj vyturiais! —
Varpai palaima gaudė sentėvių dvare,
Žerėjo lelijų balti žiburiai...

Apsėjom lauką auksu skambančių kviečių,
Kaip jūra mėlyna — linai!
Vai ko atkilot, vėtros, tu karštų svečių
Vai ko gi nuliūdote, berneliai bernai?!

DAUMANTIENĖS ARIJA

Gėlių žiedai, gėlių žiedai —
Pavasaris, jaunystė!
Gėlių žiedai, — vilties aidai
Kur tu, o mano laime, nuskridai?
Lemtie, kodėl mane žudai?
Jau pradeda, jau pradeda širdis man vysti...

Esu viena, vienai viena,
O siela ilgesio pilna!
Ak, kaip dažnai galėčiau aš paklysti! —
Manoj buity — tik ūkana, tik ūkana...
Gėlių žiedai, gėlių žiedai —
Pavasario vili nė...

VYRŲ IR MOTERŲ CHORO — TĖVE MŪSŲ

Tėve mūsų, Tėve gailestingas,
Atleiski savo klystantiems vaikams —
Tešviečia Tavo veidas rūpestingas
Visom dienom, visiem laikam!

Pakilo saulėn plaštakė —
Ir degė didelė viltim giedra...
Kaip juoda debes, lemtis sparnus pakėlė —
Ir šio gyvenimo viešnios nėra...

Tėve mūsų, Tėve Visagalis;
Skambėjo, guodė širdį jos daina —
Tespindi jai tavų malonių šalys,
Tepasitinka ją šviesybė amžina!...

Kontra-Zvalgyba Lietuvoje

JONO BUDRIO ATSIMINIMAI

(tęsinys)

KALĖJIMO LAIŠKANEŠIAI

Kalėjimo sargas Pranas, policijos patariamasis, stengėsi kaip galėdamas, ir pašto perdavimas veikė patenkinamai. Išmokęs perskaityti slapto raštu rašomus laiškus pastebėjau, kad jų tarpe yra atsakymų į tokius, kurie neperėjo per mūsų rankas. Tą pat patvirtino ir kiti, iš miesto kalėjiman einantieji laišku. Buvo aišku — dar yra ir kitas «laiškanešys». Po dviejų dienų jau turėjome ir tą, iš kitos sargų pamainos. Su juo ceremoniją nedarėme. Su šiuo ir jokios romantikos nebuvo. Jį suviliojo pinigai. Tuodu mūsų «laiškanešiu» nežinojo viens kito to paties darbo ir mes jiems nepasakėme. Dabar per musėjo visa kalėjime sėdinčių komunistų korespondencija su dar laisvėje tebeveikiančiais draugais. Jos turinys per keletą «cenzūros» mėnesių pilnai atskleidė visą komunistų veiklą Lietuvoje, lyg mūsų agentu būtų pats centro komiteto sekretorius. Žinoma, teko imtis griežčiausių atsargumo priemonių «laiškanešius» ko ilgiausią laiką išsaugoti.

«Laiškanešiai» dabar buvo linksmesni, nes atkrito baimė, kad bus pagauti. Jiems atrodė kad dabar jie dirba valdžiai ir už tai gauna po 500 markių mėnesiui, o kalėjimo prižiūrėtojų alga — tai vėl už kitą darbą. Vienam iš jų «naujas darbas» geriau patinka nei prižiūrėtojo, ir jis, spėja, geriau apmokamas, taigi jis teiravosi, ar negalėtų pakeisti vietą — pereiti į mūsų tarnybą.

Klausiu direktorių P-tį, ar nepastebėta, kad

komunistai sektų savo «laiškanešius»?

— Tikrinome. Tikrai ne, — atsakė.

Jei taip, tai mes turim būti dar atsargesni. Sutarėme nebesekti nuolatos savo laiškanėšiu, tik retkarčiais patikrinti. Pirmos pamainos susitikimo su mūsų ryšininke pakeisti neimanoma, bet korespondenciją iš miesto kalėjiman galima. Kaip tai padaryti?

Vienas iš buvusių mūsų seklių jau aštuoni mėnesiai kai įsigijo spaudos kioską. Tai gali būti mūsų «pašto dėžutė». Jau pora mėnesių, kai P-tis įtraukė tą kioskininką savo seklių patogumui. Aš pagyriau P-čio sumanymą.

Tik 1922 metų pavasarį užsidarė mūsų «cenzūros įstaiga». Iš korespondencijos sužinojome, kad komunistų moterų sekcija, įsidrąsinusi, bando organizuoti senamiestyje «pionierių» mokyklą, kad numato surinkti apie 40-50 vaikų, padaryti kelių dienų žavtišką stovyklą iš prašė centro komiteto kalėjime pritarimo. Pritarimas pasisūstas. Mes sekėme to projekto vykdymą. Komunistės pasisamdė porą aukštųjų mūrinių namų sename mieste; Chodosaitė, Greifenbergienė ir kitos komunistų veikėjos lakstė po visą miestą. Daugumas tėvų nesušildė, kas čia per dalykas, — gal tai pagal Palestinos dvasią — buvo patenkinti, jog gaus ramybę nuo vaikų. Vaikams irgi buvo viliojantis įvykis.

PATEKO

Iki šiol naudojome žiniomis iš to savotiško «pašto» savo orientacijai ir punktų viršininkams provincijoje informuoti. Stengiaus nieko neareštuoti. Bet dabar, man atrodė atėjo laikas «papurti medį» — įvartyti baimės komunistų organiza-

cijai ir senam miestui, parodyti, kad jų gudrus planai seniai susekti ir kad jie buvo žiopliais keletą mėnesių. Toks laikas nuo laiko staigus sukrėtimas sveika. Komunistų viršūnės išlaksto kas kur gali, kuopos nustoja veikusios ir nebeatrigau na, vieni visai atsiriboja ir nebenori grįžti veiklon, kiti pasišūlo mums bendradarbiauti. Vienas dairosi į kitą įtardinėdami — nepasitikėjimas ne taip greit išnyksta.

Po pusės maždaug metų viršūnės bando sulopyti, surišti, o tai ne taip lengvai duodasi. Mūsų aparatas greit pastebi tą veiklą ir tai čia, tai kitur praduria tą votį.

Kelias dienas prieš tą pionierių stovyklos atidarymą sukviečiau vyresnius pareigūnus ir išdėčiau jiems kas čia jau pasakytą. Parodžiau schemas, šifruotą korespondenciją, iššifruotą turinį. P-čiui, kaip atlikusiam svarbų darbą šioje byloje, daviau žodį paaiškinti, kas jau padaryta. Baigiau aš tuo, ko noriu dabar iš jų. Pavežčiau savo antram padėjėjui, bataliono vadui K.B. vadovauti visiems suėmimams ir kiti su tuo susijusiai akcijai, pasirinkti savo, kiek ir kokių žmonių reikia.

K. B. atlikęs, kas buvo pavesta, pranešė man, kad visų suimtųjų veidai atrodė didžiausiai nustebę, Tėvai bėgo atsiimti vaikų. Jie pro forma visi buvo surašyti ir įspėti, kad kitą kartą pagalvotų, kur ir kam duoda savo vaikus.

Laikydamas savo įvestos tvarkos, dirbusiems P-čio sekcijos sekliams skyrė pinigines dovanas. Tik mūsų «laiškanešiai» nustojo savo antros «valdiškos tarnybos».

(Bus daugiau)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA JUATINDIBA, 20
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 273-0338

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: **JONAS KIDYKAS**

Administr.: Jonas Bružikas

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 15,00 visoje P. Amerikoje GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 50 00. GARBĖS atskiuro numer. išleidimas N Cr. \$ 75.00; Paskiuro Nr. Kaina Cr. \$ 30
SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 20,00 paskutiniajame N Cr. \$ 15,00. viduriniuose puslapiuose N Cr. 10,00
Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisto savo auožiūra. Nenaudoti straipsniai grąžinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Skaudi sidabrinė sukaktis

Pirčiupio Tragedija

Birželio mėnuo lietuvių tautai mena visą eilę skaudžių ir labai tragiškų sukakčių: Lietuvos okupaciją, nepriklausomybės likvidaciją, mūsų krašto žmonių suėmimus, kalinimą, žudymus, pagaliau II pasaulinio karo Lietuvos žemėje pradžia ir eilę kitų skaudžių įvykių. Mūsų tauta tada neteko daugelio tūkstančių gyvybių, patyrė begalines kančias ir, atrodo, būtų buvę geriau, kad šio šiaip jau gražaus ir malonaus mėnesio visiškai nebūtų buvę...

Vienam skaudžiam birželio įvykiui šiomet (VI.3) suėjo lygiai 25 metai. Gera proga prie jo arčiau sustoti ir po ilgesnės laiko perspektyvos bešališkai pasvarstyti tuos įvykius.

Pirčiupio kaimas, kurį baisioji tragedija ištiko, išsistatęs Rudnikų girios pakraštyje prie seno Vilniaus Gardino kelio, kuriuo Didž Lietuvos kunigaikštijos laikais vyko gyvas judėjimas, keliaudavo pirkliai, idikai ir net didieji kunigaikščiai, karaliai. Kaimas minimas XVI-XVII a. dokumentuose. Jam vardą bus davęs nedidelis per kaimo laukus tekąs Pirčiupio (džūkai vadina Pirčiupka) upelis. 1920—1939 m. kaimą drauge su kitomis rytinės Lietuvos žemėmis valdė Lenkija. Kaime gyveno 34 smulkių ūkininkelių šeimos, kiekviena jų valdžiusi maždaug po penketą hektarų žemės. Naderlingi smėlėti laukai neužaugindavo pakankamai duonos ir pirčiupiečiai jos prisidurdavo uždarbiais Rudnikų girioje.

1944 metų birželio 3 dienos rytas nebuvo pirčiupiečiams ramus. Tiesa, trobos tebekvėpėjo sekminių berželiais ir šviežia duona, bet ramybės nedavė kažkur toliau šaudančios pa-trankos, karo audra ir galima nauja bolševikų okupacija. Apie 9 val. miške pasigirdo šūviai. Jie gre tai nutilo, bet ne prieš gera. Niekas iš kaimo gyventojų net nežinojo kas su kuo šaudėsi, ką nušovė. Apie 11 val. ryto pasirodė prie kaimo vokiški kariniai sunkvežimiai, išnirio keli tankai į kaimo pusę atsuktais patrankų vamzdžiais. Pasipylė vokiški naciai, suvarydami visus kaimo gyventojus į mirties ratą. Išties tris valandas vokiečiai plėšė kaimą, tempdami į sunkvežimius viską, ką vargšų trobose vertingesnio surado. Siaubo apimti vyrai, moterys, vaikai ir seneliai verkė, raudėjo. Kas bandė iš rato išėiti, buvo vietoje nušaukiamas. Nuo galvos ligi kojų ginkluota nacių grupė atskyrė 15 vyrų, uždarė į Uždavinio klotiją ir jį padegė. Visi žuvo liepsnose. Paskui išrinko dar apie 15 vyrų ir visus juos taip pat gyvus sudegino. Panašus likimas ištiko ir kitus kaimo gyventojus. Iš viso žuvo 119 lietuvių, pradedant 5 savaičių kūdikiais ir baigiant 90 metų amžiaus seneliais. Paskutinė moteris su kūdikiu ant rankų sudeginta 5 valandą vakare.

Mirties tyla apgaubė kitados linksmą ir gyvą Pirčiupio kaimą. Gyvi išliko 13 asmenų, kurie tuo metu namie nebuvo ar žuinytųjų metu šiaip taip išsiprašė. Tik birželio 11 dieną Valkininkų klebonas kun. Bertasauskas, išgavęs okupacinės vokiečių valdžios leidimą, tyliai palaidojo šiurpiosios tragedijos aukas. Atvykę gretimo Dargužių kaimo gyventojai rado baisų vaizdą. Išaiškėjo, kad žmonės buvo gyvi deginami devyniuose trobesiuose. Padarę dideles medines dėžes—kars-tus, dargužiškiai nešiojo jas po kaimą ir rinko į jas apde-gusias kūnų liekanas. Į vieną jų sudėjo apie 60 moterų pa-laikų, į kitą apie tiek pat vyrų. Klebonas tyliai perskaitė maldas, pašventino šventuosius kapulius. Susirinkusieji tylėda mi užbėrė ant jų po trejetą saujų žemės, kurią pirčiupiečiai taip mylėjo. Kiek vėliau toje vietoje buvo pastatyti du aukš-ti mediniai kryžiai. Netrukus išdygo dar daugiau naujų me-dinių kryžių, kuriais apyliakės lietuviai atidavė savo pagar-bą lietuviams kankiniams.

Ir šiandieną, kaip ir prieš 25 metus, mes smerkiame vo-

Baltijos valstybėse Sovietu režimas nebus saugus...

RAŠO H. E. SALISBURY SAVO NAUJOJE KNYGOJE APIE ANTROJO PASAULINIO KARO PRADŽIĄ

Harrison E. Salisbury, New York Times korespondentas veteranas, buvos vienas iš pirmųjų užsienio korespondentų, kuriems buvo leista aplankyti Leningradą po vokiečių puolimo, trukusio 900 dienų. Per visus tolimesnius 25 me-tus jis rinko medžiagą apie karo pradžią — specialiai apie tu karo pirmą Hitlerio skirtą uždavinį — paimti Leningra-dą. Dabar iš tos medžiagos jis sudarė knygą, vardu «The 900 Days». Dr. V. V. atkreipė mūsų dėmesį, kaip šioje kny-geje rodoma padėtis Baltijos kraštuose prieš pat karą ir karo pradžioje.

TRĖMIMAI VARDAN SAUGUMO?

Knygos antroje dalyje, var-du «The Summer War» (152 ir tolimesniuose puslapiuose) rašoma:

«Sovietų režimas toli gražu nebuvo saugus Baltijos vals-tybėse. Veikė griežčiausios saugumo priemonės. Atvykti iš Rusijos į Baltijos valsty-bes reikėjo specialios vizos, ir ją gauti buvo labai sunku. Tikrino prie kiekvienos Bal-tijos valstybių sienos — iš Latvijos į Estiją, iš Lietuvos į Latviją,

Daugelis rusų dėsė vykti į Baltijos s. itį, baimindamiesi visuotinio nesaugumo. Kai ku-rių laivyno karininkų žmonos atsisakė vykti su savo vyrais į Rygą. Buvo daug gandų apie Latvijos nacionalistus, apie teroristus, šūvius iš pa-salų, bombų pakišimus.

kiškų nacių didžiulę piktadarystę (tada ją, smuikmeniškai ap-rašydama įvyki, griežtai pasmerkė mūsų pagrindžio spauda).

Deja, pokario metais Pirčiupio tragediją savo propagan-dai panaudojo naujieji Lietuvos okupantai ir tam tikra pras-me antrieji didžiausieji šio įvykio kaltininkai.

Grįžkime vėl trumpai prie Pirčiupyje girdėtu šūvių. Tuo metu Rudnikų girioje veikė Liet, komunistų partijos centro komiteto teroristinė grupė, mums gerai žinomo Ge-riko Zimano (dabar «Tiesos» dienraščio redaktoriaus Vilniu-je) vadovaujama. Ji išprovokavo vokiečius, užpildami juos ir nužudydami keletą karių. Vokiški naciai visiškai be pa-griado įtarė, kad kaltininkai bus kilę iš netoli tos girios esan-čio Pirčiupio kaimo. Sprendimas sunaikinti kaimą ir jo ne-kaltus žmones buvo labai staigus, vykdymas irgi nemažiau greitas.

Štai, kodėl mes, minėdami Pirčiupio tragedijos 25 metų sukaktį, žvelgdami į ją po daugelto metų perspektyvos kal-tę už Pirčiupio ir jo žmonių sunaikinimą lygiomis dalimis priskiriame vokiškiems naciams ir rusiškiems bolševikams. Abudu šie partneriai lygiaverčiai. Jie vienodai maininkavo — spekuliuo mūsų šalimi. Stalino-Hitlerio laikais (Molotovo-Ribentropo paktas ir kitos sutartys) ir viena ir kita šalis troško Lietuvos ir lietuvių tautos sunaikinimo.

Mes džiaugiamės, kad Lietuvos žmonės skaudžios Pir-čiupio tragedijos neužmiršo. Mes didžiuojamės, kad atsirado drašulių, kurie kietos rusų okupacijos laikais mirusiems pri-siminti pastatė eilę medinių kryžių. Džiaugiamės ir Pirčiupio Motinos lietuvišku, ne maskolišku paminklu, kuris, kaip kaip ir pastatyti kryžiai, kiekvienam lankytojui teisingai primena skaudų mūsų tėvynės, vis tiek rudųjų nacių ar rau-donųjų bolševikų terorojaunos, likimą ir sako, kad Lietuva atsikels tygiai taip, kaip sunaikintas Pirčiupis atsikėlė.

b. kv.

menis neutralius ir palankius sovietinei tvarkai.

Vėly vakarą, vaikščioda-mas Rygos gatvėm, Rudny iš-girdo šūvius. Latvijos kariuo-menės karininkas šaudėsi su NKVD, stengdamasis apsaugo-ti slapto ginklų ir radijo siųs-tuvų sandėlį.

Kai Rudny stebėjo kauty-nes, priėjo prie jo jau na-latvė ir pradėjo kalbą. J išpėjo Rudny, kad vyktų jis iš Rygos; sakė, žinanti, kad karas turi tuoju prasidėti ir kad vokiečiai turį būti netru-kus Rygoje. Rudny jai pikai atsakė, kad tokios rūšies gan-dai kelia paniką; kad dėl to ir suėmimai vykdomi — penk-tajai kolonai susemti, taigi čia nepasikartos Ispanijos įvykiai.

«Išvykite, aš prašau jus. Iš-vykite», spyrėsi moteris ir din-go tamsoje.

Paskiau Rudny sutiko du savo draugus — Viačesl v Su-suev ir scenos rašytoją Ser-gei Michalkov...

Rudny nustebė, kad ir Mi-cha kov sakė, jog karas tėra tik dienų klausimas.

«Nesąmonė», atkirto Rudny. «Tai tik pasakos pradeda-tiem pilietinės apsaugos tar-nyba».

«Palauksim ir pamatysim», sakė Michalkov ramiai. «Lai-kas parodys».

Trejetas girksnojo vyną se-name Folkstrodil rūsio resto-rane. Apie tai nieko daugiau nebuvo kalbama. Bet Rudny niekaip negalėjo užmiršti ano pasikalbėjimo.

«Sovietų valdžia gyvento-jam nieko nepaaiškino, kas darosi. Plito gandai ir pani-ka. NKVD išsiuntė į Sibirą gana daug Sovietų šalininkų ir paliko nepaliestų daug pik-tų priešininkų. Rezultatas — neapykanta, kurią daugė is baltiečių jautė savo sovieti-niam valdovam.»

(Toliau — 5 apie pagrindžio veiklą Baltijos valstybėse).

BLOGIAUSIAS PAŠTAS PASAULYJE

Kur jis yra? Gal Afrikoje? Ar Amazonoje? Nel! «O Estado de S. Paulo» rašo, jog blogiausias viso pasaulio paštas esą S. Paulo mieste! Kodėl? Mieste esama 23 700 gatvių o laišškai išnešiojami į namus tik 5.200 gatvių. O kur tu ra-si dėžutę savo laišku įmesti? Turi eiti ar į centrinį paštą, ar į pašto agentūrą savo bai-re, jei jis ją jau turi. Ar ma-tei, kokios eilės žmonių lau-kia prie langelių pašte žen-kliukams nusipirkti? Kaip re-tai gausi tik vieną, pav. 30 ar 75 centavų pašto ženklą ant voko užlipdyti. Vis tu i kli-juoti po du, po tris ir dau-giau. Kai reikia pasiųsti de-šimtis ar šimtus laišku — kiek tai užima laiko.

Bet žada pašta labai sumo-derinti? Kada?

Jaunystės AIDAS

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

Jaunimas Gali Atnaujinti Pasauli!

Lietuvių katalikų studentų žurnalas «GAUDEAMUS» (t.y. DŽIAUKIMĖS!) šių metų gegužės mėnesio numeryje turi tokių paties jaunimo minčių. Idomu, ar ir jūs panašiai galvojate?

Ten parašyta:

«Dabartinėje kultūroje mūsų karta stebi visokius išradimus ir pagerinimus:

kūnui turime daktarus;

protui turime mokslus, knygas, patobulinta komunikaciją,

emocijoms-jausmams turime psichiatrus,

sielai turime patį Kristų Dievo Tautoj, liturgijoje, Šv. Rašte ir Sakramentuose.

Nors žmonija neįtikėtinai pažengusi, bet dar neturi atsakymų viskam. Moderni politinė, ekonominė, socialinė, psichologinė, visuomeninė santvarka nuostabiai patobulinta. To pasėkoje ir mūsų tikėjimas kitaip suformuotas, negu prieš mus gyvenusių žmonių. Tačiau kiekviena karta kaip nors ir savaip išgyvena Kristų.

Savo dvasios geimėse žmogus ieško tobuliausios vertybės, aukštesnės už save būtybės. Atviras, tiesus žmogus regi ir išgyvena savo ribotumą, nelaiko savęs Dievu. Savo ribotumu jis net džiaugiasi, nes tas leidžia jam kilti, augti, tobulėti. Šv. Raštą prie Mėnulio skaitydami astronautai pripažino, jog Dievas yra visko pradžia — Kūrėjas, o mes Jo kariniai, tiriamo Jo išmintį.

Prieš grįždamas pas Tėvą, Kristus pažadėjo: ateiti antrą kartą, pasilikti su mumis iki ateis ir atsijsti Šv. Dvasią. Jis nemeluoja. Atsiuntė Šv. Dvasią. Ateis ir vėl. Bet Jis yra gyvas ir dabar. su mumis. NUO MŪŲ PAREINA JI ATPAŽINTI:

Kristaus asmenyje nužengdamas žemėn, Dievas neatėjo pašalinti žemiškų problemų, kaip politinę nelaisvę, ekonominę nelygybę, ligas ir t.t. Jis smerkė ASMENISKAS KLAIDAS: melą, raišykumą, etoką tikro tikėjimo, dvasios ir meilės.

Gyvendamas žemėje, Kristus DARĖ GERA. Nieko daugiau. Jis buvo GERAS ŽMONĖMS: guodė, gydė, maitino, mokino; davė save: savo gerumą, meilę, išradingumą, optimizmą, mandagumą, supratimą, malonumą, draugiškumą... Jis buvo pilnas žmogus. Jis įprasmino žmogaus gyvenimą: gimimą, augimą, mirtį, amžinybę. Jis savo elgesiu rodė, kaip gyventi. JIS DAUGIAU RODĖ, NEGU KALBĖJO!

Ir tas gyvas Kristaus gyvenimo pavyzdys labiausiai patraukė jaunus ir senus. Šimtmečių eigoje milijonai žavėjosi jo kilniausiu pavyzdžiu ir jame rado sau įkvėpimo. Ir mūsų dienų jaunas žmogus gali gyventi Kristaus pavyzdžiu.

Kai dalinamės su kitais savo rūpestingumu, meile, draugiškumu, gerumu, atlaidumu, mes spin duliuojame Kristaus bruožus, atkuriamo savyje gyvą Kristų.

Išgyvendami skausmą ir džiaugsmą, vėl išgyvename Kristų. Jis visur, visuose įvykiuose.

Išgyvendami, gyvai pajusdami savo ribotu-

Sekmadienis

JULIJA ŠVABAITĖ-GYLIENĖ

Sekmadienis

Yra brangiausia ir trumpiausia

Mūsų gyvenimo diena,

Kur susitinka

Ir išsiskiria

Visoki žmogiški džiaugsmai.

Kur abejojimus

Jungiančios lūpos

Yra maža dalelė meilės

Prieš ilgą ir šiurkščias

Šešių dienų naštas.

Sekmadienį mes juokiamės

Ir visas pasaulis

Juokiasi.

Sekmadienį mirties

Nebijome,

Ir išsisk eidžiame savo grožiu

Tiems,

Kurie myli mus.

mą, savo talentus, savo trūkumus bei ydas, pajuntame Dieviškąją Galybę — vėl patį Kristų.

Kiekvienas momentas yra apsuptas krizių, reikalauja apsisprendimų ir įsipareigojimų. Visa tai leidžia mums išgyventi savo laisvę ir nepriklausomumą.

Kristų mums atskleistų mūsų kasdienybė šeimoje, mokyklose, įstaigose, darbe, gatvėje, privatumoje, vienuomenėje, būry su draugais, — jei tik mes būtume atviri pagalvoti, atkreipti į Jį savo dėmesį. Mes galim į visą kasdienybę, į savo pareigas ir malonumus, į savo mokslo draugus ir vienumą, į savo tylėjimą, ramybę bei ryšius su kitais įnešti Kristų ir taip pat čia rasti Kristų.

Mūsų susitikimai ir pabuvimai su žmonėmis gali pakeisti mus pačius, gali pakeisti juos, gali atskleisti mums ir jiems Kristų, jei tik būtumėm atviri ir pagalvotumėm.

«VISA», t. y. kasdienybę, pareigas, malonumus, mokslą, draugus santykius su kitais, savo darbą ir veiklą — galim.

«ATNAUJINTI», t. y. įnešti dieviškos dvasios, užsidedimo, uolumo, aukštesnėms dvasinėms vertybėms, sudievindami

«KR TUJE», kurs yra mūsų Dievas, mūsų brolis, mūsų draugas, meilė ir visko pavyzdys.

Tat liudykim Kristų savo gyvenimu, savo gyva kilnia dvasia, neškime optimizmą, kilnumą, gerumą ir meilę į pasauli. Tai mūsų — JAUNIMO YPAČ STUDENTIJOS didžioji, svarbioji ir vienišėliai mūsų jaunatvės vertoji pareiga.

Ar tu esi tuo persiėmęs? Ar taip gyveni? Ar turi drąsos kitiems paliudyti savo kilniuresius įsitikinimus?

Antanas Saulaitis, S. J.

Isventintas Kunigu

(pabaiga)

Po Mišių palaiminimą teikė svečiams vaišėse. Šeimai padėdama, tomis vaišėmis rūpinosi Antanina Gylienė.

Šventimai įvykę pirmą kartą šv. Juozapo bažnyčioje ir primicijos buvo didelis įvykis Waterburio lietuvių kolonijoje. Parapijiečiai gausiai dalyvavo.

Šventimų proga išleistas specialus leidinys ir atspaus ti atsiminimo paveikslėliai

Gautas šv. Tėvo ypatingasis Apaštališkasis Palaiminimas.

Kun. A. Saulaitis savo bičiulių kviečiamas, šv. Mišias atnašaus ir keliose kitose lietuvių kolonijose: Putname, Matulaičio namuose, Bostone, Toronte, Scrantone, Clevelande, Detroite ir kt. Chicagoje jo pirmosios Mišios buvo Jaunimo centro salėje birželio 15 d. Naujasis kunigas priklauso lietuvių jėzuitų provincijai.

Kun. A. Saulaitis vasarą paskirtas kapelionu keliose jaunimo stovyklose.

GYVENIMO KELIAS

Naujasis kunigas yra gimęs 1939.V.28 Kaune. Pradžios mokyklą lankė Augsburgėje, Waterburyje baigė Šv. Juozapo pr. mokyklą ir Sacred Heart gimnaziją, būdamas mokyklos laikraščio redaktorium. Lankė ir baigė Waterburio lit. mokyklą, Fordhamo un-to lituanistikos institutą. 1961 m. baigė Fairfield un-tą gaudamas B. S. laipsnį iš chemijos. 1961 m. įstojo į Jėzaus Draugiją, 1963-5 m. studijavo filosofijos mokslus Westono kolegijoje ten įsigydamas filosofijos mokslų licenciją 1965 m. Boston kolegijoje gavo magistro laipsnį, parašęs tezę «Tiesos sąvoka marksistinėje filosofijoje». 1965-1966 m. tęsė chemijos studijas. Po to vėl tęsė studijas teologijos Bachelor of Divinity laipsniui.

Lietuviškoje veikloje A. Saulaitis visada buvo aktyvus. Nuo 1945 m. be pertraukos dirbo įvairių organizacijų darbuose, ypač vadovaudamas stovykloms, paruošdamas visą eilę praktiškų teidinių, redaguodamas įvairius laikraščius, biuletenius. Yra ankštosios skautiškosios vadovybės narys, aktyvus Korp. VYTIS darbuotojas. Uoliai reikėsi ir lietuvių bendruomenės veikloje, vadovavo Pasaulio lietuvių jaunimo vadovų stovyklai 1966 m. Dainavoje. 1968 m. Pasaulio lietuvių bendruomenės prašomas, lankė ir instruktavo Urugvajaus, Argentinos, Venezuelos, Brazilijos ir Kolumbijos lietuvių jaunimą, pravėsdamas jiems įvairius kursus. Jaunimo ir kitomis temomis paskelbta daugybė rašinių mūsų spaudoje.

A. a. mirus

JUOZUI MATELIONIUI

gili mūsų mūsų užuojauta šeimai ir giminėms.

Jonas Bajorinas su šeima

Nuoširdžiausia užuojauta

A. A. JUOZO MATELONIO

žmonai, dukterims, broliui ir anūkams!

Maldos Apaštalavimas

Mielam ir nuoširdžiam «Aušros» choro rėmėjui

JUOZUI MATELIONIUI

netikėtai mirus gilia užuojautą reiškiamo jo šeimai ir giminėms

Jonas Bajorinas

«Aušros» choro pirmininkas

Padėtis niekur nebuvo taip aštri, kaip Lietuvoje...

RAŠO H. E. SALISBURY SAVO KNYGOJE
«THE 900 DAYS» (2)

POGRINDŽIO VEIKLA

Latviai, estai ir lietuviai 1940 sovietinei okupacijai buvo rodę mažą entuziazmo. Jie džiaugėsi nepriklausomybe. Jų nacionaliois jausmas buvo stiprus. Ji buvo stipriąs aistringas antikomunizmas ir gan dažnai šovininis neapykanta rusam.

Per tūkstantį metų Baltijos valstybėse buvo vyravusi stipri vokiečių mažuma. Vokiečiai turėjo vadovaujamos ita kos kultūriniam, ūkiniam, politiniam ir kariniam gyvenime, Net St. Petersburgė vokiečiai buvo svarbus veiksnys. Daugelis jų ten įsikūrė Petro ir Ekaterinos laikais. Vokiečių įtaka ir Romanovų dvare buvo didelė; daugelis kaltino, kad dėl jos galutinai ir sugriuvo carinė dinastija.

Tuo metu, kai Sovietai užėmė Latviją, joje buvo vokiečių mažumos 60 000 aistringų Hitlerio šalininkų, susitelkusių į 286 organizacijas. Apie 52,000 šių vokiečių repatriavo 1939 m. spalio-gruodžio mėn., bet Vokietijos oficialios misijos pasiliko Rygoje bei Tallinne, ir Vokietija dar 1941 kovo 7 stengėsi išlaikyti konsularinius postus.

Visose Baltijos valstybėse stipriai nacionalistinės antisovietinės organizacijos pasiliko pagrindyje greta vokiečių šnipų tinklo. Sovietų saugumo agentai kovojo su jom eilę mėnesių dar prieš karą. Jie susekė šnipą Latvijos užsienių reikalų ministerijos ko

dų patalpoje; Nuo 1940 liepos iki 1941 gegužio NKGB susėmė 75 nacionalistines grupes Lietuvoje. Per 1940 metus ir 1941 metų pirmą ketvirtį NKGB suėmė 66 vokiečių žvalgybos agentus ir 1596 individualiai veikiančius (prieš Sovietus). Šiame skaičiuje buvo 1,338 veikę vakarinėse srityse. Baltijos valstybėse ir Ukrainoje.

Rengdamiesi pulti Rusiją, Vokiečiai 1940 sudarė specialią organizaciją, vardu Brandenburg — 800, kuri turėjo rengti diversinius veiksmus rusų užnugary — ardyti tiltus, užversti tunelius, paimti užfrontinius įtvirtinimus ir t. t. Ji turėjo veikti kontakte su jau esančiais Sovietų Sąjungos agentais — nacionalistinėm ir kitom antisovietinėm grupėm.

«Tarp Lietuvos nacionalistinių grupių buvo Lietuvos Vėlybė, Lietuvos Aktyvistų Frontas ir Lietuvai Gelbėti Komitetas. Latvijoje buvo Perkinkrustis, Estijoje pagrindinis Rytų Legionas ir Gelbėjimo Komitetas, kitaip jie buvo vadinami Izmaitilai ir Kaitzelitai. Prieš karo pradžią estai suorganizavo ir vadinamus Erna batalionus diversantiniam veikimam raudonosios armijos užfronteje.

Įtampa prieš karą Latvijoje buvo didelė. Keletą mėnesių miško gaisrų sovietų saugumas priskyrė latvių nacionalistam. Daugely kaimų kulkai ir turtingesni valstiečiai

atvirai priešinosi Sovietų Sąjungai. Agitacija prieš režimą buvo išplitusi... Iš sakyklų kurigiai ir pastoriai atvirai reišė antagonizmą sovietinei valdžiai.

Padėtis niekur nebuvo taip aštri kaip Lietuvoje. Lietuvių Aktyvistų Frontas buvo sukurta Berlyne 1939 lapkričio 17 (ne 1939, bet 1940! Red.) pulkininko Kazio Skirpos, buvusio Lietuvos karinio attache Vokietijoje (čia autorius būtų tikslus, jei būtų sakęs: buvusio Lietuvos pasiuntinio ir igalioto ministerio Skirpos! Red.), Jis suformulavo Lietuvos išlaisvinimo programą 1941 metų kovo 24 ir slapta pasiuntė į Lietuvą direktivas sukilimui, kuris turėjo būti tuo metu, kai Vokietija puls Sovietų Sąjungą.

LAF celėm, sudarytom iš trijų ar penkių asmenų buvo pavesti atskiri uždaviniai — užimti policijos būstines, telefonų stotis ir t. t.

Karo išvakarėse LAF vertino savo narių skaičių apie 36,000. Ji apardė Sovietų suėmimai birželio 14, bet ne iš esmės. Buvo sudaryti du vadovybės centrai, vienas Vilniuje ir kitas Kaune.

Lietuvoje veikė ir kitos nacionalistinės grupės: Lietuvos

Gynimo Lyga, Geležinis Vilkas Šakiuose, Lietuvos Laisvės Armija Šiauliuose, Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjunga.

Baltiečius disidentus padrašino atviri nacių pasirošimai puolimui. Vidury birželio naciai nesistengė slėpti savo pasirošimo pagal Baltijos sienas. Inžinieriai atvirai austatinėjo ugnies ir slėbėjimo punktus, tvirtino tiltus ir kelius, kurie ėjo Sovietų sienos link, tiesė pontoninius tiltus per upes; kai kuriose vietose buvo įrengti minų laukai, senosiose vietose padėtos naujos minos, Pradedant nuo birželio 17 vokiečių karininkai važinėjo automobiliais pagal sieną, tirdami tereną, stebėdami Sovietų kariuomenės išdėstymą. Birželio 20 naktį buvo susirėmimas ties Buraki, kur vokiečių skautų grupė mėgino pe eiti į Sovietų teritoriją. Trys buvo nušauti, du paimti.

GYVYBEI MARSE tokiai kaip žemėje, nėra sąlygų, nes toje planetoje nėra deguonio; Tai parodė Marso fotografijos pasiųstos žemėn JAV-ų raketų Mariner 6 ir Mariner 7.

ISIDĖMĖTIN! ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY, MONTEVIDEO.

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836. Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet.

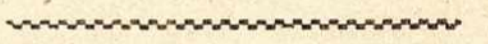
LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA ZELINA: Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pio Ragažinskas, Tel. 63-5975.

Liet. Bendruomenė, pirmas p. Juozas Tijunelis Rua Iatai, 150 — Casa Verde. Tel. 266-0346.

TĖVAI JĖZUITAI: Rua Juatindiba, 20 Parque da Mooka — Tel. 273-0338 arba 92-2263

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY:

MOOCA, Rua Juatindiba, 20 šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį kaip iki šiol

Šv. Kazimiero parapijoje: Parque da Mooka Rua Juatindiba, 20.

Sekmadieniais ir šventadieniais 8, 10 ir 17,00 val. Darbdienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko, kai turimos metinės ar 7 mėšios.

Išpažintys čia klausomai kasdieną prieš mišias,

Pirmą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val. V. Carolina 15 val.; Casa Verde, 17,15 val.

Antrą:

Jačana klierikų kopl. 8,30 val Bom Retire, 10 val Utinga 16,30 val.,

Trečią:

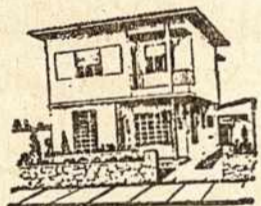
Agua Rasa 8,30 val., Moinho Velho 11,30 val., Lapa 16,30 val.,

Paskutinį:

Vila Anastacio 8,30 val., Vila Bonilha 11,15 val. v Prudente 18 val.

«MŪSŲ LIETUVOS» REDAKCIJAI IR ADMINISTRACIJAI, TAIP PAT IR SĀO PAULO LIETUVIAMS JĖZUITAMS GALITE SIŪSTI LAISKUS ŠIUO ADRESU CAIXA POSTAL 4421, S. PAULO, BRASIL.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIENINTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTI «MŪSŲ LIETUVA».

Stasys Lapienis

naujose patalpose parduoda įvairias statybos medžiagas bei visokius namų reikmenis.

Naujasis adresas:

DEPOSITO PARATODOS

Avenida Sapopemba, 5761, V. Guarani

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

. 15 de Novembro, 244
4.o - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Įkorporavimai — kondominijos — sklypų išdalinimas — Administracija — nejudomo turto pirkimai bei pardavimai — kreipkitės į

Administradora e Imobiliaria Bernardes Ltda.

atsakomasis bendrininkas Gil Prestes Bernardes

Praça Antonio Prado, 33, — 4* andar, conjunto 401.

Telefonas 33-1443 — São Paulo.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294
São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui / teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

LEMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 643
Telefonas: 220-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967

SÃO PAULO

MŪSŲ Lietuva

RUA JUATINDIBÁ, 20 — P. DA MOÓCA — SÃO PAULO, 13

Kviečiame mielus tautiečius, tautietes, tėvus ir jaunimą dalyvauti Vila Zelinos Šeštadienio Mokyklėlės mokytojos, dabartinės «Žilvičio» sambūrio vadovės, uolios įvairių lietuviškųjų parengimų bendradarbės panelės LEOKADIJOS ALEKNAVIČIUTĖS, išvykstančios Portugalijoje Coimbros universitete studijuoti mediciną,

IŠLEISTUVĖS

rugpjūčio 31 d., sekmadienį, 16 val., JAUNIMO NAMUOSE, Vila Zelinoje.

Bus vaišės ir įdomi programa,

išleistuves rengia «Žilvičio» sambūrio Tėvų Komitetas. Tačiau prie jų prisidėti kviečiame ir kitus sambūrius bei draugijas.

RENGĖJAI

SEPTINTOS DIENOS

MIS OS

už a. a. Juozą Matelionį bus šį šeštadienį, rugpjūčio 16 d. 19 val. Zelinos bažnyčioje.

ko liūdinčius sūnų, dukterį, ženą, marčią, brolių su broliene. Palaidotas Formozos kapinėse.

Gyveno Vila Prudente, Rua José Zappi, 637.

ATVYKSTA IŠ ŠIAURĖS AMERIKOS

Daugeliui S. Paulo lietuvių gerai pažįstama rašytoja p. Karolė Pazėraitė Kaseliūnienė, keletą metų anksčiau gyvenusi V. Bela. Atvyksta pas savo brolių Edvardą Pazėrą, gyvenantį Guarujá, ir pasimatyti su savo buvusiais draugais ir pažįstamais, kurių ji čia apšėiai turėjo.

Rugpj. 12 paliko šį pasaulį A. A. JUOZAS KARAŠAUSKAS eidamas 72 metus. Gyveno Vila São João, Rua Inhamus, 145. Palaidotas S. Caetano, Ceramica kapinėse.

Septintos dienos mišios bus Zelinoje, rugpj. 18 d. ryte. Liko liūdinti gyvenimo draugė Veronika, iš namų Mačiulskytė, sūnus Juozas, du anukai, trys seserys, brolis ir daug giminių.

PAIEŠKOMA Emilija Tinišaitė Valiūnienė, Povilo Valiūno žmona. Žinantieji, kur ji gyvena, malonėkit pranešti «Mūsų Lietuvos» redakcijai.

UŽSIMOKĖJO UŽ M. L.

Norbertas Stasiulionis 85 mcr., Jonas Skrebys ir Henrikas Remėčius po 25 mcr., Antanas Kalickas, Ant. Vidmantas, Henrikas Guzikauskas ir Jonas Verbickas po 15 mcr. — labai ačiū!

MIRĖ

Rugpjūčio 7 dieną amžiną gyvenimą iškeliaavo a. a. PRANAS MATUSEVIČIUS sulaukęs 70 metų amžiaus. Kilęs iš Trakų apskr. Kruonio vlsć. Margų kaimo. Palaidotas Vila Zelinoje.

DAUG ŽMONIŲ

A. A. Juozo Matelionio laidotuvių p. aėjusį pirmadienį

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo
Medico da Cruzada Pro Infancia
Especialista em Obstetrícia pela Maternidade de S. Paulo
Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações
Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas
Consultorio e Residência RUA DOS TRILHOS, 1576
Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIFORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X

Consultorio Rua Capf Pacheco Chaves, 1206,
Vila Prudente, Tel. 63-5352

Uoliam visuomenininkui ir karštam Lietuvos mylėtojai

JUOZUI MATELIONIUI

mirus, nuoširdžią užuojautą reiškiau jo žmonai, dukterims, broliui ir visai patriotiškajai lietuvių bendruomenei.

Prel. Aleksandras Arminas.

Mūsų mielam draugui, «Mūsų Lietuvos bendrakūrėjui

JUOZUI MATELIONIUI

staiga mirus, jo brangiai žmonai, dukterims ir giminėms gilią užuojautą reiškia

Motiejus Tamaliūnas su šeima

A. A. MATELIONIUI JUOZUI

mirus, šeimai didžiausio sielvarto valandoje, nuoširdžiausią užuojautą reiškia

Kapit. Juozas Čiuvinškas ir žmona

dalyvavo labai daug žmonių, tiek bažnyčioje, tiek kapinėse.

Egzekvijas lietuviškai atgiedojo T. J. Bružikas paėdėmas gerb. Prelato P. Ragažinsko ir T. J. Kidyko, S. J. Mišių auką už vėlionį aukojo T. J. Bružikas, kun. dr. A. Milius ir T. P. Daugintis.

Grabą palaimino ir trumpą jautrų žodį pasakė gerb. prel. Pijus Ragažinskas, išskeldamas vėlionio ilgąmetį ištikimą darbą šv. Juozapo parapijai ir lietuvių visuomenei.

Nova Cachoeirinha kapinėse atsisveikinimo žodį tarė T. J. Bružikas, jėzuitų, «Mūsų Lietuvos» ir šv. Kazimiero parapijos vardu, kurių jis buvo vienas nuoširdžiausių draugų-rėmėjų, p. Juozas Čiuvinškas kalbėjo Brazilijos Lietuvių Bendruomenės prezidento vardu, vietoje sergančio pirmo rinkto kun. Juozo Šeškevičiaus p. Jurgis Šliesoraitis Bendruomenės Valdybos vardu. Bene pirmą kartą Nova Cachoeirinha kapinėse suskambėjo tradicinė giesmė «Viešpaties Angelas», kurį su giedojo didelė susijaudinusi minia.

Kitas «Mūsų Lietuvos» numeris skiriamas a. a. Juozo Matelionio gyvenimui ir darbui paminėti.

GIMTADIENIUS MINI.

Petras Šimonis (rugpj. 16 d.), Julė Jotėkaitė Galvė (18), Alfonsas Vidžiūnas (sūnus) (19).

Laimingų metų!

ADVOKATĖ IRENA GRITĖNAS — SPINA

praneša tautiečiams, kad daro inventarus, iškraustymus, skyrybas, nejudomo turto administravimą,

Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo Sete de Setembro, 52, 6.0 andar, sala 607 (priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.

ATSKIRO NUMERIO
KAINA 0,30

vo pabėgimo priežastis. Jis atidengė Sovietų Rusijoje esančią priespaudą, terorą, kuris verčia rašytojus kurti ir rašyti prieš savąją valią ir giliausius įsitikinimus. Todėl ir jo parašytos novelės, romanai ir kiti veikalai neatitinka jo vidaus pasaulio. Užtat jis viešai ir iškilmingai nuo jų atsiskaido. Jis atsisako ir Kuznetsovo pavardės, pareikšdamas, kad Kuznetsovas ten turėjo būti «nesąžiningas, konformistas ir bailus rašytojas».

Tie jo pareiškimai, jo iškentėtų vargų, persekiojimų ir kančių aprašymai sukėlė Vakarų visuomenėje daug simpatijų jam, A. Anatol, kaip jis dabar vaizduojamas.

Tačiau Sov Rusiją valdančioje komunistų kluoje tai jau iššaukė didžiulę neapykantą. Valdancios partijos pareigūnai, rašytojų draugijos vadovai ir spauda ant jo pradėjo pilti įvairiausius kaltinimus, šmeižtus, grąsinimus...

UŽSIPUOLA KATUSHEV

Sovietų Rusijos Komunistų partija neatsiuntė Rumunijon Kongresą savo pirmaujančių vadų, bet tik Centro prezidento narį reikalams su užsienio partijoms, «kamarada» Konstantiną Katushev.

Šis savu sveikinimo kalboje iš naujo priminė Brežnevo doktriną apie komunistinių valstybių nepriklausomybės ributumą ir įsikišimą, jei graso vidaus priešai: nacionalistai, reakcionieriai, imperialistai.

Jis net grasino: Sovietai nepagalės jokių pastangų išlaikyti ir stiprinti komunistinio sąjūdzio vienybę.. ir pilnai atliks savo taprtautines pareigas.

PAKEISTAS PENSIJŲ

ĮSTATYMAS

Liepos 25 d. prezidentas Costa e Silva pasirašė dekretą įstatymą, kuriuo pakeičiamas mastas nustatyti gautinos pensijos dydžiai. Vietoj iki šiol naudotos 12 paskutinių mėnesių algos, bus dabar imama kaip pagrindas paskutinių 36 mėnesių alga.

Tuo pakeitimu norima išvengti pasitaikiusių dažnų piktnaudojimų ir kombinacijų. Dėl to galintiems nekaltai nukentėti, bus įvestas tam tikras paaukštino koeficientas (nuošimtis) ankėtyvesnių metų mėnesinių algų — pareiškė Darbo ministras Jarbas Passarinho.

